

NAGABANY (6) *part praet pass impf*

nagabany (4), **nagaban** (2).

Pierwsze i drugie a jasne; -an-, -ân.

sg m N nagabân (2) Mącz, HistRzym, nagabany (1) SkarŻyw. ◇ n N nagaban(e) (1). ◇ pl N m pers nagabani (1). ◇ A m pers nagaban(e) (1). [Wszystkie użycia w funkcji praed].

Składnia dopełnienia sprawcy: nagabany od kogo (2).

Sł stp s.v. nagabać, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Niepokojoy, drażniony w powtarzający się sposób (6) : Chczacz [...] naschich poddanich potrzebie poradycz abi ony za granycza niebily nagabany LibLeg 11/23v; Pothym Cefarz y lud Rzymłki gdyż był nágában od nieprzyiaćieli [...] fmućil fie częłtokroć HistRzym 129v.

a. O chorobie [czym] (2) : Nad to iefzczę odchodzenie przydawa fie, [...] gdy ielito: ktore profłym zową/ albo wrzodmi albo bieżączką bywa nagabane FalZioł V 29v; Tentari morbo, urgeri moibo, Być nágában chorobą. Mącz 231d.

b. O opętaniu przez diabła (2) : [Piotr z Abrucu doznawszy diabelskich pokus] Ztego wątpienia wyfzedwłzy/ wpadł wdruge [...] iefli fie wten dzień godzi przenaświętfzą Młzą mieć/ gdy człek iefł ták nágábány. SkarŻyw 471; Schodźiło fie też mnoftwo z okolicznych miałł do Ieruzálem/ nofząc niemocne y nágábáne od duchow nieczyłtych [*vexatos a spiritibus immundis*]; ktorzy wśłyscy byli vzdrowieni. WujNT Act 5/16.

Synonimy: dręczony, prześladowany, trapiiony.

Cf NAGABAĆ